

האיירה פניך על עבדך

החומר הנשמה של מבקשי ה באורו הברור שג' רבינו הקדוש רבי נתן מברסלב זי"ע

בראשית - נה שנת תשפ"ד

מען דארף דייך קאפ פארדרייעניש!

חבורה אין טולטטין

"ואם יסורין כאלה שכתבת ימנעו את האדם מעבודתו כמעט אפס תקוה, כי אי אפשר להמלט מיסורין כאלה. האמת שהם בודאי מניעה ועכוב, אך אף על פי כן כבר דברנו הרבה שבכל יום יכולין לחטוף טוב, כי לית יום דלית בה טוב, רק כל יומא אית לה גדר מלבר, ואם המניעות והטרדות משתטחים שכמעט קשה לעשות שום עבודת ה', על זה כבר הקדים לנו הרועה ישראל והודיענו שהרצון וההשתוקקות והכסופין בעצמם טובים מאד."

ר' גרונוס וואסער טרעגער שולף מאמתחתו מאמר שנון ששמע בשם הרה"ק מאצק זי"ע. אמרו חז"ל (אבות פ"ד מ"ד) "אל תאמרו לכשאפנה אשנה שמוא לא תפנה", דהיינו "שמוא" דילמא רצונו ית' ממך הוא דוקא "לא תפנה" היינו טאמער וויל מען אין הימעל זאלסט לערנין מתוך לא תפנה זי"ק.

כשמוע דברים הללו נזכר ר' יוסל שניידער ומספר: מסופר על הרה"ק מבארדיטשוב זי"ע שפעם שמוצאי יוה"ק אמר לאחד מאנשיו הנני יודע מה התפללת במשך האי יומא רבא, היות שהינך צריך אלף רובל למשך כל השנה והשי"ת מזמין לך זאת לפרקים ועי"כ יש לך טרדות ומניעות מתורה ותפילה, התפללת בתפילת ליל יוה"ק שזמין לך תיכף בתחילת השנה כל האלף רובל בבת אחת, וממילא תשב על השנה על התורה ועבודה, בתפילת שחרית חשבת בדעתך שאם יהיו לך כל האלף בבת אחת הרי תעשה מזה מסחר גדול ושוב תהיה טרוד מזה, ע"כ התפללת שיתן לך השי"ת בכל חצי שנה חמש מאות רובל, אולם בתפילת נעילה היית ירא לנפשך שגם כך תחטרד שזמין לך השי"ת בכל רבע שנה סך 250 רובל...

והפסטר הרה"ק מבארדיטשוב זי"ע וסיים: אבל בשמים השיבו: ווער דארף דייך תורה ותפילה, מען דארף דייך קאפ פארדרייעניש - וכי מאן בעי תורה ותפילה ברוגע ומנוחה? אדרבה צריכים את עבודתך מתוך טירוד ומעברים דייקא...

ר' איטש'ע שכל אותו הזמן ישב מן הצד והאזין בקשב רב לדברי בני החבורה קם ממקומו וחשב לעצמו: הנה למדתי קצת לקח טוב כדת מה לעשות, עלי לשנן לעצמי שהעולם הוא "נוה התלאות" וצריך להיות מוכן לכך, לדעת שהכל מושג על ידו ית' לבד, הוא עשה ועושה ויעשה לכל המעשים, להכניע את עצמו ולעבוד אותו ית' בכל מצב ובכל אופן.

אין עוד מלבדו!!!

התלאות, אז הוא בא כביכול מוכן לכך, וכאשר חלילה יבואו התלאות המה לא יבהלו ולא יחרידו את מנוחת נפשו, אלא ידע על נכון כי זהו רצונו ית' וחשבונותיו, וימשיך לעבדו את ה' כראוי וכנכון.

ר' יודל סטאלער שישב מן הצד כדרכו נעמד על עמודו באמרו: עתה הבנתי את שלמדתי לאחרונה בספה"ק 'עלים לתרופה' מה שכתב לבנו שאף רביה"ק בעצמו הלך בדרך זה.

"צערי גדול מאד מענין היסורים שלך, אך כבר ידעתי היטב בבירור גדול שכל העולם מלא יסורים, כנדבר בינינו הרבה בזה. וכבר שמעתי ממנו ז"ל שכל היסורים שלו הוא יודע אותם מקודם, ולולא זאת היה קשה לו לקבלם!" ומה נענה אנו...

ר' חצקל ממשין ואומר: הסכיתו ידיי ושמעו לדבריו הקדושים של רבינו תם בהמשך דבריו.

"ויחשוב בהם בטרם בואם, וימתנים בכל יום ובכל שעה ובכל חודש, ויאמר בלבו, אם לא יבואו היום המאורעות יבואו למחר, ואם לא יבואו למחר יבואו לאחר מחר. וכשיעשה זה, והיו עיניו ולבו בהם, [אז] כשיבואו המאורעות, לא יטרידוהו ולא ישכחוהו העבודה, כי ימצאוהו מזומן לקבל אותם."

ר' בערל דייך מזכיר ומעורר על דבר אמת: כמובן שבד בבד כל נשכח שכל המאורעות כולם נעשים בידו ית' שהוא אבינו אב הרחמן, וצריכין להאמין שכל מאורעותיו הכל לטובה גדולה" (עלים לתרופה ר"ח).

ואף אם בעיני בשר אין אנו משיגים את הטובה בזה מ"מ "התורה הודיענו, שחייב אדם להאמין שכל מאורעותיו הם לטובתו" (שם).

ועיקר מטרת בואנו לזה העולם הלא הוא בשביל זה, השי"ת הוריד אותנו לתוך החושך ענן וערפל כזה כדי להמליכו ולייחדו דייקא ממקום כזה, וסוף כל סוף יראה כל אחד, שכל מה שעבר עליו בכל המצרים ברוח ובגשם, הכל היה מכוון לפי שורש נשמתו וכפי התקונים שהיה צריך לעשות, הוא דייקא ולא שום אדם אחר!!

פניו של ר' שמעורל תמים נרגעים כאשר מכריז ואומר: כלל הדברים להבנת הענין לאשורו הוא שמי שמשותמום מהתלאות העוברות עליו, וממתין בבטלה לזמנים בהם יחיה חיי נחת - טועה טעות איומה, וכלשונו הזהב של רבי נתן שם:

ארץ הקודש, שלהי חודש תשרי תשפ"ד לפ"ק.

ר' איטש'ע מתהלך בביתו אנה ואנה הלך ושוב באין מרגוע, מראה פניו מעיד על סערת נפש פנימית המעורבת באימה ופחד, ימים קשים עוברים על כלל ישראל דרי ארץ הקודש, מצב מלחמה מורגש היטב באויר, ושמועות נוראות אשר הסמרנה שערות ראש לשמעם מתאמתות על אמייתם.

אך לא איש כר' איטש'ע יתן להולך את נפשו לייאוש ודכודך הנפש, הרי התורה הינה תורת חיים, ובכל פרט ובכל מצב יש דרך ומסילה להלך בה, הוא מתעשת תיכף ולובש את מעיל העליון ופניו אל עבר בית המדרש, הנה הוא נכנס להיכל ביהמ"ד שם מסובים בני החבורה יחדיו וזנים על אופן קבלת דברים כגון אלו על נכון, כפי דעתו בהחירה ודרכו הסלולה של רביה"ק.

ר' קלמן בעל עגלה אשר בימים האחרונים הסיע כמה וכמה אנשים מהכא להתם ושמעו את שיחת יומים פונה לבני החבורה: הנה ראיתי בעיני שישנם אנשים שבהגיע אליהם זמני קושי ודחוק רח"ל, אין הם יודעים את נפשם מרוב הבלה ותמהון, ובכן מה העצה לך שיהיה האדם ביישוב הדעת אף בזמנים קשים?

ר' חצקל שמש פתח את פיו בחכמה להשיב: הנה אנו כבר קיבלנו עצה ותרופה לך מאת מורינו הרה"ק רבי נתן זיע"א אשר כותב לבנו במכתביו:

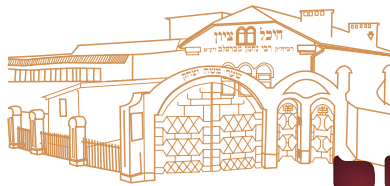
"כבר הודעתך ושמעתך פעמים אין מספר, שאי אפשר לעבור העולם הזה בלי יסורים ודאגות ונסינות והתגרות הבעל דבר ומרירות הרבה, כי אדם לעמל יולד."

וגם בספר הישר לרבינו תם (שער השישי) איתא:

"זהו מעשה הצדיק, כי יחשוב וידע, כי העולם נוה התלאות, ועל כן עיניו ולבו בהם בכל רגע, ועל כן לא יטרידוהו כשיבואו ולא יחרידוהו. אך יחרידו למו שהוא בטוח בעולם, ויאמר כי לא תבוא עליו צרה וכי שלותו תעמוד עליו, ועל כן, כשיבוא עליו הפך מאשר חשב, יחריד, ותאבד דעתו, ואמונתו, ועבודתו. וצריך למשכיל לשמור נפשו תמיד, ואל יבטח בטובת העולם רגע, רק ידע כי התלאות מזומנות לבוא, ובה יצליח ותתקיים עבודתו."

ר' שמעורל תמים ששמעו לראשונה דברים כאלו שאל בסערה: וכי מה עצה יש בזה?

מינייה וביה השיב לו ר' חצקל: הבה נא ואסבירך, כאשר האדם מוכן את עצמו מתחילה שהעולם הזה הוא 'נוה

מבקשי השם שמצאו מנחה
בצל רבינו הקדוש

בציור המדתי

מוה"ר יחזקאל יוסף הארשמן הי"ו - פתח תקוה

חסיד וויזניץ פורץ בבני מר ונזכר בכל מה שעשה כל ימי חייו

הקירבה לבעל ה'ישועות משה' זיע"א

גדלתי בקרית וויזניץ בעיר התורה והחסידות בני ברק יצי"ו, הייתי מאוד מקורב להרה"ק בעל ה'ישועות משה' זצ"ל, אבי שליט"א הקים וניהל את חברת המשוררים בחצר וויזניץ ואודות לכן היה אחד מאנשי המקורבים ביותר אל הרבי, כאשר נכנסתי לעול תורה ומצוות אז קיבלתי ממנו ספה"ק 'אמרי חיים' עם הקדשה וברכה מיוחדת בכת"ק, מה שלא עשה כי אם פעמים בודדות ממש, כמו כן קיבלתי אז מהרבנית ע"ה גביע כסף, והרי זה דוגמא וסימן לקירבה שרחש הרבי אלינו.

כך עברו עלי שנות נעורי ובהחלתי בטוב ובנעימים, בבוא העת התחתתי בשעט"מ, וכעבור כמה שנים התחלתי לשמש כמלמד תינוקות של בית רבן, הכל התנהל עם מי מנוחות, לא הרגשתי שיש לי איזה חסר בחיי, מעולם לא התעיינתי ולא פתחתי ספרי ברסלב.

נשלל ממני זכות מקום בביהמ"ד הגדול

ימי הרחמים והסליחות פרוס ראש השנה שנת תשס"ז לפ"ק.

ביהמ"ד הגדול בקרית וויזניץ היה צר מהכיל את קהל האלפים אשר באו להסתופף בצל הרבי זצ"ל, ואשר על כן מי שלא עמד בקשר עם הממונה לשלם על מקומו עד י"ד אלול נשלל ממנו זכות המקום והעבירו אותו לאחור, מידי שנה הייתי משלם בזמן, אך השנה משום מה שכחתי מזה עד ט"ו לחודש - יום אחר המועד האחרון, התקשרתי מיד לממונה על המקומות והוא הודיע לי בצער שאם באפשרותו לעזור לי, מקומי כזה הועבר לאברך אחר...

והנה גם בוויזניץ יש ענין גדול לבוא על ראש השנה לרבי, מכל קצוי תבל מתכנסים ובאים חסידים ואנשי מעשה לעבר קרית וויזניץ בבני ברק, אבל כעת שנשארת בלי מקום הבנתי שאין לי על מה לבוא, כי מרוב הלחץ והצפיפות בביהמ"ד הרי מי שאין לו מקום מסודר אין באפשרותו להתפלל שם, ולהסתובב בפאלש חוצה לא רציתי, כי איך נראית שם התפילה וגם תקיעת שופר אי אפשר לשמוע...

אות וסימן איפה להתפלל בראש השנה

באותה שעה הייתי בחיידר, התיישבתי בדעתי, הרי השי"ת משגיח ומנהיג את העולם, וא"כ מה רצוני ית' ממני לעת כזאת, תוך כדי שאני חושב ומהרהר כדת מה לעשות, ניגש אלי יהודי שבנו לומד אצלי והיה מיוחד איתי, והוא שואל אותי בפשיטות: האם אתה רוצה לנסוע לאומאן? אני מביט עליו בתמיהה, איני יודע למה - אבל השבתי לו שאחזיר לו תשובה, הלה

הפטיר שהזמן קצר ואם רצוני בזה אז אודרו להשיב לו.

פניתי להשי"ת ואמרתי אליו: רבונו של עולם! אני מאמין באמונה שלימה שאתה מנהיג את העולם לפרטי פרטי, ובכן, את המקום בוויזניץ לקחת ממני ועכשיו מציע לי מישוה לנסוע לאומאן, האמת שאין לי מושג מה זה אומאן ומה זה ברסלב בכלל, איני יודע אם זה טוב בשבילי או לא, אבל אתה בורא כל עולמים כן יודע! אתה יודע מה טוב בשבילי, ובכן אבקש ממך סימן על כך, עתה אלך ואתקשר לב"ב ואגיד לך את דבר ההצעה לנסוע לאומאן, והיה אם תסכים מיד אדע כי מאת ה' היתה זאת.

תיכף ומיד התקשרתי לב"ב ושאלתי את פיה על דבר הנסיעה לאומאן, ולפילאית היא השיבה בחיוב! האמת אומר שלא האמנתי למשמע אזני, חשבתי שאף אם תסכים יהיה זה אחרי הסברים ארוכים על שאין לי מקום בביהמ"ד וכו', אך שתסכים מיד... לזה לא ציפיתי...

שבתי לשיח את ליבי אל השי"ת, אמרתי לפניו: רבוש"ע, אני חושש לקבוע על פי סימן אחד... הרי גם געון מצינו שביקש שתי סימנים (ראה שופטים פרק ה', על כן אבקש ממך להראות לי עוד סימן, כי הנה ידוע שאחד מהמניעות הוא מצד העבודה, ובכן בהפסקה אנש אל המנהל של הת"ת ואם יסכים לך אדע בבירור שכך רצונך...

וכן הוה, בשעה 10:30 ניגשתי למנהל והבעתי את רצוני לנסוע על ר"ה לאומאן, שוב ציפיתי שיתחיל להתוכח שזה בא על חשבון התלמידים וכי"ב, אך מה מאוד השתוממתי שהוא ענה לעומתי מיד: זייער גוט, סע לחיים ולשלום! רק תעדכן אותי על הזמנים המדויקים.

הודיתי להשי"ת שנתן לי אות וסימן לדעת את אשר לפני, הודעתי לידי שהציע לי לנסוע לאומאן שאני מוכן לכך, אך דא עקא שהפאספארט שלי פג תוקפו זה כעשר שנים, ולעשות פאספארט חדש לוקח לכל הפחות שבוע ימים במקרה הטוב וכולי האי ואולי, ואנחנו כבר פחות משבועיים לראש השנה, אך הלה לא אמר נואש הוא הפעיל קשרים ע"י חבר שהוא חבר של חבר של מנהל של 'משרד הפנים' בכפר סבא, וכך סידר לי פגישה עם המנהל הזה ליום המחרת השכם בבוקר.

הקוויטל של הפקיד ב'משרד הפנים'

רבות מחשבות בלב איש... למחר נסעתי לכפר סבא, בשעה 8:00 כשפתחו את המשרד כבר הייתי שם, נכנסתי וניגשתי מיד לפקיד שישב שם, אמרתי לו שאני צריך בדחיפות פאספארט חדש כדי לנסוע לאומאן, ואם הוא יעזור לי אזי אזכיר אותו לטובה בציון רביה"ק, הוא הביט עלי כאינו מבין מה אני רוצה ממני, אך הוא לקח את הטופס ושאל אותי כמה שאלות והוא עצמו מילא אותם, אח"כ חתמתי על הטופס, אחר שאל אותי איך כותבים קוויטל... הוא

כתב שמו ובקשתו, כעבור חמש דקות מאז שנכנסתי - בשעה 8:05 - כבר יצאתי משם עם פאספארט ביד, הפאספארט הראשון שהכינו באותו יום...

הודיתי לפקיד בפה מלא ופניתי לדרכי לעבר התלמוד תורה, בדרך מתקשר אלי זה שסידר לי את הפגישה ואמר לי שאמתין בסבלנות כי רק בשעה 8:30 מגיע המנהל, אמרתי לו שכבר יצאתי משם, הלה התרעם עלי: על מה עשית ככה, הלא "הפכתי" את כל העולם בשבילך... אז עניתי לעומתו שיש מי ש"הפך" את העולם בשבילי עוד לפני... אני כבר עם פאספארט חדש ביד... כמובן שהיה זה השגחה פרטית למעלה מטבע העולם, הוא לקח את הפאספארט לשגרירות של אוקריינה לסדר את הויזה, ואח"כ הזמין בשבילי כרטיס טיסה.

ברירה עם 'ספרדים' תמימים

למעשה יצאנו לדרך והגענו לאומאן שלושה ימים לפני ראש השנה, חיפשתי מקום לישון ומצאתי דירה עם כל מיני יהודים המקורבים לרביה"ק, ביניהם היו יהודים ספרדים אשר בתמימותם הטהורה דיברו כל הזמן מגדולת רביה"ק, בין הדברים דנו אם גדולת רביה"ק שגבה ממעלת שאר הצדיקים כולם, כאב לי מאוד לשמוע דברים אלו, אמרתי להם אולי גדולתו כמעלת שאר הצדיקים, מה לכם לדבר גבוה כל כך? כך המשכנו להתוכח ולא הגענו לעמק השווה...

אני הרי לא היה לי שום השגה בגדולת רביה"ק כלל, הגעתי לאומאן כמו לשאר ציוני הקודש של צדיקי הדורות, אבל אז למדתי מדבריהם שיש דיעות שרביה"ק גדול ונורא מאוד ולגדולתו אין חקר...

הדירה בה התארחתי היה ברחוב פושקנה על יד הציון, ניצלתי את הזמן והמקום הקדוש ונכנסתי כל יום לציון לומר 'תיקון הכללי' ושאר מזמורי תהלים, וזכרני שבהיותי שכלל לא החזקתי את עצמי בקשר מיוחד לברסלב והתביישתי לומר העשרה מזמורים בקונטרס 'תיקון הכללי', שהרי אני וויזניצער יונגערמאן, אשר על כן ציינתי לעצמי את המזמורים ואמרתי אותם מתוך ספר תהלים רגיל...

הכנייה והחרטה שטלטל אותי בחזקה

ערב ראש השנה. הכריזו שבשעה 12 יתיקיים מעמד "תיקון הכללי העולמי", ירדתי אף אני לכיוון הציון, ולראשונה לקחתי קונטרס 'תיקון הכללי' ביד, נתתי פרוטה לצדקה, וכל העולם התחילו לומר 'תיקון הכללי יחד', פתחתי את התיקון הכללי ורציתי אף אני להצטרף, אבל...

קולי נחנק...
עיני התחילו לזלוג דמעות...
פלגי מים ירדו עיני...

מצאתי את עצמי בוכה מאין הפגות כפי שלא בכיתי מעולם, אינני בעל בכי בדרך כלל, ואיני זוכר את עצמי בוכה לפני זה, אך אז בכיתי כל כך עד שלא יכולתי לפתוח את פי לומר את המזמורים כראוי... ותוך כדי הבכי עולים וצפים נגד עיני כל מה שעויתי ופשעתי מיום היוולדי, נזכרתי בכל מה שהיה במציאות להיזכר והתחרטתי עליהם מעומק הלב ממש, בכיתי במרירות רבה כזאת עד שהרגשתי האדם הגרוע ביותר בעולם... מרוב בושה רציתי לקבור את עצמי באותה שעה במקום עמד...

המעמד הגדול הסתיים זה מכבר אך אני עדיין עומד וממרר בבכי רב, כעבור שעה ארוכה נרגעתי מעט והצלחתי לומר 'תיקון הכללי', אך מאז הכל השתנה, כאילו עברתי אירוע מוח! המסר הברור שקיבלתי היכה במוחי היטב! יש כאן צדיק גדול שעורר בי רהורי תשובה שמעודי לא היו בי!

ובל נשכח שכל זה היה ללא שום דיעות קדומות על תוקף גדולת רביה"ק ותיקוניו המופלאים לבני אדם! רביה"ק פשוט לקח אותי וטלטל אותי בחזקה! טלטול מופלא כזה המלוּבש ברחמנות עד אין קץ!

טלטול עמוק של חרטה אמיתית על העבר מתוך עידוד וחיזוק להתחיל מעתה מחדש!

כשראתי וחיותי על עצמי ובשרי תשובה עמוקה כזו, הבנתי שמדובר כאן בצדיק גדול כזה שאין כדוגמתו בכל העולם כולו.

כן עברו ימי ראש השנה בהתרוממות הנפש והתעלות עילאה.

הרוח הקודש בספרה"ק ליקוטי מוהר"ן

חזרתי לארץ הקודש ולא היה לי שום היכרות עם ברסלב, אפילו ספרים לא היו לי, ליד התלמוד תורה בה שימשתי כמלמד היה בית מדרש, בהפסקה נכנסתי לשם ומצאתי בארון הספרים את הספרה"ק **ליקוטי מוהר"ן**, פתחתי אותו ובדיק נפתח לי בתורה בו מדבר רביה"ק מעניין מסויים שהיה נוגע לי לאותו יום ממש! התחלתי ללמוד... אני מוצא את עצמי בוכה...

ביום המחרת שוב נכנסתי לביהמ"ד הלז ופתחתי את הליקוטי מוהר"ן, וכמעשהו בראשונה כך מעשהו בשניה, הספר נפתח במקום הנוגע לי לאותו רגע... ושוב תוך כדי לימוד מתחילים הדמעות לרדת על לחיי ללא הפסקה...

אחר כמה ימים קניתי ליקוטי מוהר"ן ובהפסקה בעת אשר שאר המלמדים ישבו יחד בחדר מלמדים הייתי יושב לבד בכיתה והתחלתי ללמוד, ובכל יום ויום ללא הודעה מוקדמת זלגו עיני דמעות... הילדים חזרו אחר ההפסקה והביטו עלי בתמחון, מה קרה לרבי שלמה? על מה ולמה הוא בוכה? שטפתי את פני והתחלתי את השיעור כרגיל.

התעלות נוראה ודביקות עילאה

כעבור חודש ימים בערך - כמדומני בתחילת חודש כסלו - נפתח לי הספר בתורה נ"ב שם מעלה רביה"ק על נס ענין ההתבודדות לבד בשדה לפרש שיחתו לפני השי"ת, החלטתי לנסות... נסעתי אל עבר השדה ולראשונה בחיי נכנסתי ליער להתבודד, אך לפתע ראיתי כלב שהתהלך שם ונבהלתי ממנו על כן עזבתי את השדה.

ביום המחרת שוב נפתח לי מעניין התבודדות ונסעתי שוב לשדה אחר, נכנסתי לבין עצי היער ונעמדתי בין העשבים ועצי הברושים הגבוהים והתחלתי לדבר להשי"ת, תוך דקות ספורות מצאתי את עצמי מתייפח בבכי באין מעצור, בכיתי את נפשי בכיסופין והשתוקקות להשי"ת, כשסיימתי את ההתבודדות ונכנסתי לרכב ראיתי במראה שעיני אדומות ונפוחות מרוב בכי... לבי"ב אמרתי שנכנס לי משהו לעיניים והוא גרם לאדמימות והנפיות...

למחרת נסעתי שוב להתבודד בשדה, אז כבר לקחתי איתי מגבת קטנה שאוכל לנגב את הדמעות אם אבכה, אך בדיק אז היה מאוד יבש... כמעט ולא היו לי דיבורים... ביום המחרת לא לקחתי מגבת ואמרתי לעצמי לילך לשדה רק לדבר להשי"ת בלא בכיות ודמעות... תוך כדי הליכתי ושיחתי להשי"ת נפתח ליבי וסכר דמעות נפרץ מעיני... ראיתי שאי אפשר לתכנן את ההתבודדות ואת הדמעות... כך בכל יום ויום לא לקחתי עמי שום דבר לנגב את הדמעות, כי לא תכננתי מאומה אך יראה ההתבודדות היום, ואז הייתי חוזר בכל יום עם עיניים נפוחות ואדומות מרוב בכי...

כן עבר עלי השנה הראשונה של ההתקרבות בהתעלות נוראה ודביקות עילאה, הרי רביה"ק אומר (חיי מוהר"ן אות שיה"ק): **"הפחות שבאנשי אני מוליך בדרך של צדיק גדול מאוד"**, המלצתי זאת על עצמי, הלא המדרגה של צדיק גדול הוא לעשות תשובה מאהבה ולעשות רצון הבורא ב"ה מתוך אהבה ודביקות להשי"ת, וכך **אני הרגשתי, שבתי להשי"ת באהבה, מצאתי את עצמי שאני כל כך אוהב אותו יתברך ונסכף אליו, אהבה בלי גבול...** זאת הייתה הרגשתי במשך כל אותו השנה, קרבת אלקים ודביקות בה' בתמימות ופשיטות אפילו של "פחות באנשי".

אם אתה נוסע לאומאן אתה מפוטר מהעבודה!

הגיע חודש אלול, ניגשתי למנהל ואמרתי לו על רצוני לנסוע לאומאן, הוא התחמק ואמר לי, בסדר, נדבר, נראה, וכיוצא בזה, שבועיים לפני ראש השנה ניגשתי אליו שוב לוודא שהוא יודע שאני מתכוון לנסוע... הוא שאל אותי מאיזה יום אני נוסע, אמרתי לו שלושה ימים לפני ר"ה, הוא לא הסכים שאצא עד יום לפני ר"ה, הסברתי לו שכבר הזמנתי שני כרטיסים על סך 1400 דולר ואי אפשר, לבטל אותם, הוא לא הבה לשמוע והתרה עלי שאם אסע אזי הוא מפוטר אותי מעבודתי, כשראה שאני עומד על שלי, הוא ניגש אלי ונתן לי מכתב שכחוב שם מפורש, שאם אני נוסע על ר"ה לאומאן אני מפוטר מהעבודה!

קיבלתי את המכתב ולא האמנתי למראה עיני, בצר לי עשיתי כעצת רביה"ק, יצאתי אל עבר השדה לשפוף שיח קדם רבון עלמא, בכיתי ואמרתי לפני ית: "רביש"ע תעשה איתי מה שאתה רוצה, אבל מה אני עושה עכשיו, איך אפייס דעתה של ב"ב על כגון דא, הלא עיקר פרנסתי היא מעבודה זו, ומאיך גיסא איני יכול לוותר על הנסיעה לאומאן, ולקנות כרטיס חדש מאוחר יותר ג"כ אין באמתחתי כסף מיותר, עורני נא והושיעני..."

סיימתי את ההתבודדות ושבתי לביתי, נכנסתי עם עיניים אדומות ונפוחות, ב"ב פנתה אלי מיד בשאלה על דבר הבכיה, נסיתי להתחמק אך ללא הועיל, אז אמרתי לה שאני הולך להראות לה דבר מה אך בבקשה שלא תיקח את זה ללב... אני מוציא ופורש לפניך את פתשגן כתב הדת שקיבלתי מהמנהל - - -

המתנתי לראות את תגובתה, לאחר שקראה את כל המכתב היא הגיבה לאלתר שהיא עצמה היתה נוכחת בעת שדיברתי עם המנהל בטלפון, והמנהל הסכים שאסע ורק אמר שנדבר ונסכם את הענין, ואיך פתאום הוא יכול לכתוב כזה מכתב, שמחתי מאוד לשמוע תגובתה ואמרתי לה שאנסה לפייס את המנהל, אך היא אמרה בכל תוקף ועוז שפרנסה הרי באה מאת ה' ולא משום אדם בעולם, אנו צריכים לעשות את המוטל עלינו וה' יהיה בעזרנו.

ואכן גם בשנה ההיא זכיתי להיות על ר"ה באומאן, וכשחזרתי עשיתי השתדלות קטנה בזה שהתקשרתי למנהל לשאול בתמימות אם אבוא למחר לתלמוד תורה? הוא ענה מיד בחיוב ללא שום טענות, חזרתי לעבודתי והכל בא על מקומו בשלום!

מזה אנו למדים שכל המניעות אינם אלא דמיונות שוא והבל לנסות את האדם כמה הוא חזק וישר לנקודת האמת הנוצר בליבו. וכן ב"ה זכיתי מאז לנסוע כל שנה לרביה"ק ז"ע על ראש השנה.

איך עוד מלכודי!

אמנם בשנתיים הראשונים היה לי הרבה התנגדות והיה קשה מאוד, ומה שהחזיק אותי היו השעות התבודדות וקרבת אלקים שהיו מנת חלקי, וגם החזקות מעמד ע"י הגילוי הנפלא של **"אחד היה אברהם"** המבואר בריש ח"ב בליקוטי מוהר"ן, בכל מה שעבר עלי הייתי מחדד לעצמי שאין לו לאדם להסתכל על בני העולם המונעים אותו מעבודת השי"ת, רק להיות בבחינת "אחד היה אברהם" כאילו הוא יחיד בעולם, כי כאשר האדם יודע את האמת לאמתו צריך לילך עמו עד הסוף...

אלו היו תקופות קשות מאוד ואם לא החיזוק של "אחד היה אברהם" הייתי נשבר לחילה, אך ה' היה בעזרי ועברתי אותם בחסדי יתברך, ובה' החיים הזה כבר זכיתי לחתן שניים מצאצאיי עם משפחות חשובות של אנשי, כן יעזור השי"ת הלאה ברוב רחמי.

מבואר בדברי רביה"ק (ליקוטי ח"ב תורה מ"ז) שעיניך המניעה היא מניעת המוח, וכמו שמבואר במק"א בדברי רביה"ק שכל דבר שיותר דק ברוחניות יש לו כוח יותר, לכן המחשבה שהיא הדקה שבחושים ואינה מורגשת בגשמיות יש לה כוח ותוקף גדול מאוד, על

ניצוץ קדישין

מי שיש לו אמונה, חייו חיים! והוא מברכה ימי חייו בטוב תמיד!

כי כשהולך לו כראוי יש לו טוב, בודאי טוב לו, ואפילו כשאין מתנהג לו כסדר יש לו יסודין ח"ו, ג"כ טוב, כי הוא בטוח שאעפ"כ השי"ת ירחם עליו להבא וישיב אחריתו, כי מאחר שהכל מאיתו יתברך בודאי הכל לטובה. אבל מי שאין לו אמונה, חייו אינם חיים כלל, כי תיכף כשעובר עליו איזה רעה שוב אין לו שום חיות, כי אין לו במה לנחם עצמו כלל.

שיחת ה"רן, שיהה כ"ג

כן כשיש לאדם מניעת המוח קשה ביותר להתגבר על זה, ובפרט כשזה בא בחדא מחתא עם שאר מניעות והתנגדויות, על זה בא רביה"ק בעצה יחידה זכה וזהירה, "ואזי צריך לצעוק לאביו שבשמים בקול חזק מעמקי הלב, ואזי השי"ת שומע תפלתו ופונה לצעוקתו, ויכול להיות שמה בעצמו יפול ויתבטל כל הקושיות והמניעות, ועל כל פנים השי"ת שומע קולו שזה ישועתו".

וממשיך רביה"ק במתק לשונו: "זה אותיות קשיא ראשי תיבות "שמע יי קולי אקרא" (תהלים כז), שצריך רק לקרות אל להשם כשמתגבר עליו הקשיא..."

כי העצה לכל דבר הוא רק תפילה, להתפלל ולבקש מהשי"ת שיורה לו דרך האמת, כי רק הוא יתברך יכול לתת עצות לאדם בכל תהלוכות חייו כולם.

מה אני עושה עכשיו שאין לי רבי חי בגשמיות?

חברי וידידי מק"ק וויזניץ פנו אלי כמה פעמים בשאלה, הלא בעבר כשהיה לך ספק כדת מה לעשות הייתי פונה לרבי ומקבל תשובה, אך מה הנך עושה היום שאין לך רבי חי? השבתי להם בשאלה, הגידו נא לי מהיכן הרבי עצמו יודע מה להשיב, אלא מאי, מפני שהוא דבוק להשי"ת אזי השי"ת שולח לו תשובה במוחו הקדוש.

ובכן - הסברתי להם - הרבי שלנו נתן לנו עצה נפלאה של התבודדות, ההתבודדות פירושה: 'בד-בד', אתה נמצא לבד עם השי"ת ומדבר איתו, אתה משיח לפניו כל ליבך ומתעייץ עמו כביכול, אתה פורש לפניו את כל השאלות והספקות המנקרים במוחך, ומבקש ממנו עצה ותושייה לתקן אותך בעצה טובה מלפניו, ואז המחשבה והעצה שמתברר לך בעת השיחה או אחד כך הוא התשובה לשאלתך: אתה צריך פשוט להאמין בעצמך, כפי שרביה"ק אומר שקטני אמונה הכוונה שאין מאמינים בעצמם.

על כן צריך כל אחד לחדד במוחו ולחקוק בליבו שכשמתקשרים עם צדיק האמת מקבלים כוח וקדושה לקבל תשובה ומחשבה ודעת וקדושה מהשי"ת בעצמו, לדעת את אשר יעשה האדם בכל מצב שרק יצא את עצמו.

ה' יעזור שנזכה הלאה להתחזק ולהחזיק עצמינו לחסות בצל האילן הקדוש לטוב לנו כל הימים בעוה"ז ובעוה"ב.

